

Μελαγχολία καὶ εὐγένεια — noblesse — . Αὐτὸ εἶναι τὸ γενικὸν γνώρισμα τῆς γυναικείας ιδιοφυίας τῆς Δούξ. Ἡ δύναμις τῆς τέχνης τῆς συγκεντρῶται εἰς ἓνα καὶ μόνον τόνον, εἰς μυρίας καὶ ποικιλίας ἀποχρώσεις πολλαπλασιαζόμενον· καὶ ὁ τόνος αὐτὸς εἶναι τὸ αἰσθημα, τὸ ἐνδόμυχον τῆς ψυχῆς αἰσθημα.

Ἡ Δούξ εἶναι ἡ μεγαλοφυία τῆς καρδίας· ἀρα ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς γυναικεία μεγαλοφυία.

Ο. Σ. ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ

ΣΚΗΝΑΙ ΤΟΥ ΝΕΑΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

ὑπὸ Ἑρμ. Μύργερ, κατὰ μετὰφρ. Ἐ. Δ. Ροῖδου

Ο ΓΕΡΩΝ ΑΛΛΟΤΙΝΟΣ ¹⁾

Τὴν πρώτην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 184... νεανίσκος φέρων τὸ ὄνομα Ὀκταβίου ἦλθε νὰ ἐγκατασταθῆ εἰς δωμάτιον τὸ ὁποῖον εἶχε συμφωνήσει εἰς οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Πυργοβέρνης. Ἡ φυσιογνωμία αὐτοῦ ἦτο τόσο ἀγαθὴ, ὥστε ὁ θυρωρὸς ἐθεώρησε περιττὸν τὸν κόπον νὰ μεταβῆ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας εἰς τὸ παλαιὸν του οἶκον, κατὰ τὴν ἐπικρατούσαν εἰς τὴν φοιτητικὴν συνοικίαν συνήθειαν.

Τὸ δωμάτιον τοῦ Ὀκταβίου ἦτο εἰς τὸ τέταρτον καὶ τελευταῖον πάτωμα καὶ τόσο χαμηλόν, ὥστε ἄνθρωπος κάπως μεγάλου ἀναστήματος θὰ ἦναγκάζετο ἢ νὰ κύβη ἢ ν' ἀφαιρέσῃ τὸν πῖλόν του. Τὸ ἐν τῶν παραθύρων ἔβλεπεν εἰς μικρὰν αὐλήν, πέραν τῆς ὁποίας διεκρίνοντο τὰ ὑψώματα τῆς Μονμάρτρης, καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὸν κήπον παρθενοτροφείου.

Ὁ Ὀκτάβιος ἠσχολήθη τὴν πρώτην ἡμέραν εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν πραγμάτων του, ἥτις δὲν ἦτο πολὺπλοκος ἐργασία, διότι ταῦτα περιορίζοντο εἰς τὰ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, τὰ τόσο ὀλίγα, ὥστε ὁ θυρωρὸς μετενόησε σχεδὸν διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην του.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς διευθετήσεως ἔκυψεν εἰς τὸ παράθυρον διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ποῖον τοῦ πανοράματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο ἄσχημον. Στρέψας ἔπειτα τὸ βλέμμα εἰς τὰ πλησιέστερα παρετήρησεν εἰς τὸν ἀντικρινὸν ἐξώστην μικρὸν γερόντιον περιποιούμενον δενδρύλλια τινὰ φυτευμένα εἰς κιβώτια, διὰ τῶν ὁποίων εἶχε κατορθώσει, ὡς ἡ Σεμίραμις, νὰ σχηματίσῃ εἶδος κρεμαστοῦ κήπου. Ὁ γείτων οὗτος, ἀφοῦ παρετήρησε ἐπὶ τινος στιγμῆς τὸν Ὀκτάβιον, τὸν ἐχαιρέτησεν ἀφαιρέσας τὸν σκεπάζοντα τὴν κατάλευκον ἤδη κεφαλὴν του μάλλινον σκούφον, λέγων εἰς αὐτὸν μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης.

— Σὰς εὐχομαι καλόγουρην τὴν νέαν σας κατοικίαν.

Ὁ Ὀκτάβιος, καὶ τοὶ ὀλίγον ἐκπλαγεῖς, ἀντεχαιρέτησε καὶ νῦχαρίστησε διὰ τὴν εὐχὴν, ἔπειτα κατέβη νὰ γευματίσῃ.

Καταθέτων τὸ κλειδίον τοῦ οἰκήματός του εἰς τοῦ θυρωροῦ εἰδοποιήθη παρὰ τοῦτου, ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην ἐπεκράτει ἡ συνήθεια νὰ ἐπιστρέψωσιν οἱ ἐνοικιασταὶ δωμάτων πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, οἱ δὲ

παραβαίνοντες τὸν κανόνα κατεδικάζοντο εἰς πληρωμὴν προστίμου.

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην ἀπήντησεν ὁ Ὀκτάβιος ὅτι ὄχι μόνον ἐσυνείθεζε νὰ ἐπιστρέφῃ ἐνωρὶς, ἀλλὰ καὶ σπανίως ἐξήρχετο τὸ ἐσπέρας.

Ὁ θυρωρὸς εἶχε νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸν νεανίσκον καὶ ἄλλοτι τόσον δυσέκφραστον, ὥστε ἐδυσκολεύθη οὗτος νὰ ἐνόησῃ ὅτι διὰ παντοίων περιφράσεων καὶ ἐπιφυλάξεων παρείχετο μὲν εἰς αὐτὸν ἡ ἄδεια νὰ δέχεται εἰς τὸ δωμάτιόν του κυρίας, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως νὰ ἦναι αὐταὶ σεμναὶ καὶ εὐπρεπεῖς, διὰ νὰ μὴ σκανδαλίζονται οἱ ἄλλοι ἐνοικιασταί, οἵτινες ἦσαν οἱ πλείστοι ἀξιοῦσιμιοι συνταξιῶχοι ἢ φιλήσυχοι οἰκογενεαῖρχοι. Καὶ εἰς ταῦτα ἀπεκρίθη μειδαιάσας ὁ Ὀκτάβιος ὅτι ὀλίγας θὰ ἐδέχετο ἐπισκέψεις καὶ κάμμειαν γυναῖκα.

Ἐπιστρέψας ἀμέσως μετὰ τὸ γεῦμα ἐμελέτησε μέχρι τῆς δωδεκάτης καὶ ἔπειτα κατεκλίθη. Τὴν ἐπιούσαν ἐξῆλθεν εἰς τὰς δέκα Π. Μ., ἐπέστρεψεν εἰς τὰς τέσσαρας, ἐξῆλθε πάλιν εἰς τὰς ἑξ, ἐπανῆλθεν εἰς τὰς ἑπτὰ, ἐπέρασε τὴν ἐσπέραν μὲ τὰ βιβλία του καὶ κατεκλίθη κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν.

Τὸ αὐτὸ ἐξηκολούθησεν ἔκτοτε νὰ πράττῃ μὲ ἀκρίθειαν χρονομέτρου. Ἐκάστην πρωίαν ἔβλεπεν εἰς τὸν ἀντικρινὸν ἐξώστην τὸν γέροντα γείτονά του ποτιζόμενον ἢ κλαδεύοντα καὶ ἀντήλλασσε μὲ αὐτὸν ὀλίγας λέξεις περὶ βροχῆς ἢ καλοκαιρίας. Ἐπὶ ἓνα ὄλον μῆνα οὔτε ἐπίσκεψιν ἐδέχθη οὔτε ἔλαβεν ἐπιστολὴν κάμμειαν, ἡ δὲ τοιαύτη ἐντελής ἀπομύνωσις εἰκοσαετοῦς νεανίου κατήνησε νὰ φαίνεται ὑποπτος εἰς τὸν θυρωρὸν.

Ἡ ἱστορία ἐν τούτοις τοῦ Ὀκταβίου ἦτο ἀπλουστάτη. Ὁ πατήρ του ἦτο μικρέμπορος ἀπολέσας εἰς μίαν ἡμέραν τὴν ἐπιπόνως κτηθείσαν μικρὰν του περιουσίαν καὶ ἀποθανὼν τὴν ἐπιούσαν ἐκ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, μὴ δυναμένη νὰ ἐξακολουθήσῃ καταβάλλουσα τὰ ἐξόδα τῆς ἀνατροφῆς του ἀπέσυρεν ἐκ τοῦ λυκείου, ὅπου ἦτο ὑπότροφος, πρὶν τελειώσῃ τὰς σπουδὰς του, καὶ μετὰ τινος μῆνας ἀπέθανε κ' ἐκείνη ἐκ τῆς λύπης καὶ τῶν στερησεων. Μετὰ τὰ ἐξόδα τῆς κηδείας δὲν ἀπέμεναν εἰς τὸν Ὀκτάβιον οὐδ' ὅσα ἐχρειάζοντο πρὸς ἀγορὰν μαύρης σκέπης. Συγγενεῖς δὲν εἶχε οὔτε οἰκογενειακὸν φίλον κἀνένα, πλὴν τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ μακαρίτου πατρὸς του, ὅστις τὸν ἐλυπήθη καὶ τοῦ ἐπρομήθευσε μικρὰν θέσιν εἰς τὸ κατάστημα ἐνὸς τῶν πελατῶν του. Ταύτην κατεῖχε ἀπὸ τεσσάρων ἡδὴ ἐτῶν κερδαίνων ἑκατὸν φράγκα τὸν μῆνα. Διὰ τούτων κατώρθωσε ὄχι μόνον νὰ ζήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξοικονομήσῃ μικρὸν τι ποσόν, πρωρισμένον νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ πρὸς σπουδὴν τῆς νομικῆς. Ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς μητρὸς του δὲν εἶχε σχετισθῆ μὲ κἀνένα, οὐδ' ἐπάτησέ ποτε εἰς καφετεῖον, θέατρον ἢ χορὸν. Ἡ μόνη αὐτοῦ διασκεδάσις ἦτο περίπατος εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων κατὰ τὰς ἑορτάς, ἂν ἦτο ἡ ἡμέρα καλὴ.

Κυριακὴν τινὰ τὸ ἀπόγευμα ὁ Ὀκτάβιος ἀναγινώσκων πλησίον τοῦ παραθύρου διέκρινε τὴν λευκὴν κεφαλὴν τοῦ γείτονός του ὑπὸ τὸν θόλον αἰγυκλήματος καὶ ἄλλων ἐρπυστικῶν φυτῶν, ζωογονηθέν-

¹⁾ Γαλλιστί Le bonhomme Jadis.

των ὑπὸ τῆς πνοῆς τοῦ Μαΐου. Ἡ ἑσπέρα ἐκείνη ἦτο γλυκυτάτη καὶ ὁ ἀήρ πλήρης ἀναθυμιάσεων φυλλοφορούντων δένδρων καὶ ἀνθισμένων πασχάλιων. Ἐκ τῆς ὁδοῦ ἀνῆρχετο ὁ ἦχος τοῦ ἄσματος τῶν μεταβαίνοντων πρὸς διασκεδάσιν εἰς τὰ προάστεια ἐργατῶν καὶ ἐκ διαλειμμάτων, κατὰ τὴν ἐκάστοτε φορὰν τοῦ ἀνέμου, ἤκούοντο, ὅτε μὲν εὐκρινῶς, ὅτε δὲ ὡς ἀόριστος θόρυβος αἱ ὀρχήστρα τῶν ὑπαίθριων χορῶν.

— Ἐ! νέε μου φίλε, ἔκραζεν αἰφνης ὁ γέρον κηπουρός, τοῦ ὁποίου τὸ στόμα διέστελλε πλατὺ μειδιάμα, δὲν ἀκούεις;

Ὁ Ὀκτάβιος ἀνεγείρας τὴν κεφαλὴν ἐκύτταξε τὸν γείτονά του μετὰ τινος ἀπορίας.

— Δὲν ἀκούεις, ἐξηκολούθησεν οὗτος, τὰ βιολιά; Ἐμπρὸς λοιπόν, τί κάθεται; Καὶ ταῦτα λέγων ἐκινεῖτο χορευτικῶς.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔτυχεν ἡ μουσικὴ ν' ἀντηχῆ εὐκρινέστατα καὶ ὁ Ὀκτάβιος ἀπεκρίθη ὅτι πράγματι τὴν ἤκουε.

— Καὶ δὲν σοῦ ἔρχεται ὄρεξις νὰ κλείσης τὸ βιβλίον σου; ἠρώτησεν ὁ γέρον.

Ὁ Ὀκτάβιος ἐμειδιάσε, σείων ἀρνητικῶς τὴν κεφαλὴν.

— Ἀλήθεια, ἡ μουσικὴ αὕτη δὲν σοῦ κάμνει κάμμιαν ἐντόπωσιν; ἐπέμεινεν ἐρωτῶν ὁ γέρον, τοῦ ὁποίου ἐφάνη σθεσεῖσα ἡ εὐθυμία.

— Κάμμιαν, ἀπήντησεν ὁ Ὀκτάβιος.

— Καὶ πόσων χρονῶν εἶσαι.

— Εἴκοσιν.

— Εἴκοσι, καὶ δὲν σ' ἐνθουσιάζει ὁ ἦχος τῆς ὀρχήστρας! Ἄν ἤμποροῦσες νὰ μὲ δανείσης τὰ ἄχρηστά σου εἰκοσαετῆ ποδάρια θὰ ἔτρεχα ἀμέσως ἐκεῖ ὅπου χορεύουν. Διστάζω νὰ πιστεύσω ὅτι εἶσαι εἴκοσι ἐτῶν.

— Σήμερον ἀκριβῶς τὰ συνεπλήρωσα, ἀπήντησε ὁ Ὀκτάβιος ἐνθυμηθεὶς ὅτι ἦτο ἡ ἡμέρα τῶν γενεθλίων του.

— Σήμερον! ἀπεκρίθη ὁ γέρον συγκρούων τὰς παλάμας του. Ἡ σύμπτωση εἶναι ἀληθῶς παράδοξος, διότι καὶ ἐγὼ εορτάζω σήμερον τὰ γενεθλιά μου. Ὅπως σὺ τὰ εἴκοσιν, οὕτω καὶ ἐγὼ ἐσυμπλήρωσα σήμερον τὸ πρῶτ' ἐξ ἑξήντα πέντε χρόνια μου.

— Δέν σας ἔδίδα τόσα, ἀπήντησεν εὐγενῶς ὁ Ὀκτάβιος.

— Ἄλλ' ὁ Θεὸς μοῦ τὰ ἔδωκεν, καὶ ἄλλα τόσα ἂν μοῦ δώσῃ θὰ τὰ δεχθῶ μὲ μεγάλην μου χαρὰν. Ἄν ὅμως θελήσῃ νὰ μὲ κραξῆ αὖριον πλησίον του, εἶμαι ἔτοιμος διὰ τὸ ταξεῖδι. Τοῦτο μάλιστα θὰ εἶναι δι' ἐμὲ πολὺ σύντομον, ἀφοῦ βλέπω ἀπὸ τὸ παράθυρόν μου τὸ κοιμητήριον τῆς Μοναχτρῆς, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ τὸ ἄλλο πλεονέκτημα νὰ γειτονεῖ μὲ τὸν τόπον ὅπου γίνονται οἱ χοροί.

Ὁ Ὀκτάβιος κλείσας τὸ βιβλίον του παρετήρησε πρῶτην φορὰν μετὰ πολλῆς περιεργείας τὸν γείτονά του. Οὗτος ἦτο μικρόσωμος ἀλλὰ βωμαλέος πρεσβύτης γλυκυτάτης φυσιογνωμίας. Τὸ μέτωπόν του, τὸ ὁποῖον ἐστόλιζαν βόστρυχοι κόμης χιονολευκοῦ, δὲν ἠὺλακῶνετο ὑπ' οὐδεμιᾶς ρυτίδος, ἡ δὲ ζωρότης τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ εὐθυμία τοῦ κάπως εἰρωνικοῦ

μειδιάματός του παρίστανον αὐτὸν κατὰ πρῶτην ὄψιν πολὺ νεώτερον τῆς ἡλικίας του.

— Κύριε, εἶπεν αἰφνης, ἐνῶ ὁ Ὀκτάβιος ἐξηκολούθει νὰ παρατηρῆ αὐτόν, συγχωρήσατέ με νὰ σᾶς κάμω μίαν πρότασιν, τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ εὑρετε ἀδιάκριτον, καὶ εἶσθε ἐλεύθερος νὰ μὴ δεχθῆτε, τοῦτο ὅμως ἤθελε μὲ λυπήσει πολὺ... Ἴδου τί ἤθελα νὰ σᾶς προτείνω: πρὸ ὀλίγου μοῦ εἶπατε ὅτι εἶναι σήμερον τὰ γενεθλιά σας καὶ κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν συμβαίνει νὰ ἦναι καὶ τὰ ἰδικά μου. Τὴν ἡμέραν αὕτην ἐσυνειθίζα νὰ προσκαλῶ εἰς τὸ γεῦμά μου ἓνα ἢ δύο φίλους, πάντοτε νέους, διότι μόνην τὴν νεότητα ἀγαπῶ. Τὸ συμπόσιον ἦτο εὐθυμον καὶ ἔπειτα ἐλέγαμεν τραγούδια, καὶ σημερινὰ καὶ καλλιτέρα παλαιά, καὶ τὰ τραγούδια ἐβρέχαμεν μὲ κάποιον κρασί σχεδὸν συνομηλικόν μου, τὸ ὁποῖον ἀπογεύθηκα ὡς σταφύλι, ὅταν ἤμην μικρός, καὶ εἶδα νὰ χύσουν καὶ νὰ βουλώσουν εἰς μαύρας φιάλας ὅταν ἐφόρῃσα τὸ πρῶτον μου βρακί. Ἐχῶ ἀκόμη μίαν σαρανταριὰν βουκάλια, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνοίγω παρὰ τὰς ἐπισήμες ἡμέρας, ὡς τὴν σημερινὴν λόγου χάριν. Καὶ ὅμως ἐλπίζω νὰ προσθᾶσω νὰ τὰ πῶ ὅλα. Σᾶς ἔλεγα λοιπόν, ὅτι σήμερον πρῶτην φορὰν πρόκειται νὰ γευματίσω μόνος. Πέρσιν εἶχα καλεσμένον ἓνα γείτονα τῆς ἡλικίας σας, ὁ ὁποῖος ἐκατοῖκει εἰς τὸ δωμάτιόν σας καὶ τὴν γυναϊκά του, πολὺ νόστιμην. Ὅταν λέγω γυναϊκά του, κάμνω ἴσως λάθος, διότι ὁ φίλος μου ὑπανδρεύθη ἔπειτα ἄλλην. Ἄλλ' ἡ προσωρινή του ἐκείνη γυναϊκα ἦτο χαριτωμένη, ζωηρὰ ὡς σπουργίτι καὶ τραγουδίστρια ὡς ἀηδόνι. Δὲν ἐχόρταινα νὰ τὴν βλέπω καὶ νὰ τὴν ἀκούω. Ἄλλὰ κ' ἐκείνη ὑπανδρεύθη καὶ ἴσως τὴν ὄραν αὕτην χορεύει ἐκεῖ κάτω, ἐπρόσθεσεν ὁ γέρον δεικνύων τὸ μέρος ὅπου ἀντῆχει ἡ μουσικὴ. — Ἐγὼ ὅμως ἐμελαγχόλησα, ὅταν εἶδα ἔρημον τὸ ἀντικρινὸν δωμάτιον. — Ποῖος θὰ ἔλθῃ νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ; ἐσυλλογιζόμεν μὲ πολλὴν ἀνησυχίαν — Ἴσως κάμμία γραῖα. Ἡ ἰδέα αὕτη μ' ἔκαμνε νὰ τρέμω, διότι ἀφότου ἐγήρασα δὲν ἤμπορῶ νὰ χωνεύσω τοὺς ὁμοιοπαθεῖς μου, πρὸ πάντων ἂν ἦναι γυναῖκες. Δύο πράγματα ἀποστρέφομαι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, τὰς γραίας καὶ τὰς κηδείας. Ὅταν τύχῃ ν' ἀπαντήσω κάμμιαν, τὸ κρασί μου φαίνεται ζεινὸν ὄλην τὴν ἐβδομάδα. Διὰ τοῦτο ἐπροτίμησα δωμάτιον μὲ παράθυρον εἰς τὴν αὐλήν. Ἄπ' ἐμπρὸς θὰ ἔβλεπα λείψανα ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἕως τὸ βράδυ, διότι εἶναι ὁ δρόμος τοῦ νεκροταφείου. Θὰ ἠναγκαζόμεν λοιπόν νὰ φράξω τὸ παράθυρον, καὶ εἰς τὴν διάβασιν πάσης ἀμάξης θὰ ἐφοβούμεν μήπως ἀναβῆ ὁ ἀμαξᾶς νὰ μὲ πάρῃ. Καθὼς σᾶς εἶπα, δὲν βιαζομαι καθόλου. Προτιμῶ νὰ θάψω τοὺς ἄλλους — Τέλος πάντων, Κύριε, ὅταν ἐνοικιάσατε σεῖς τὸ δωμάτιον ὑπερεχάρην, διότι εἶσθε νέος, καὶ μόνον μὲ τοὺς νέους εὐχαριστοῦμαι. Ἀπὸ τὴν πρῶτην ἡμέραν σᾶς εὐχίθην πᾶν ἀγαθὸν καὶ ἔβαλα εἰς τὸν νοῦν μου νὰ κάμω τὴν γνωριμίαν σας — Δι' ὅλα ταῦτα, ἐσυμπέρανε, σᾶς παρακαλῶ νὰ ἔλθετε νὰ γευματίσωμεν μαζί, διὰ νὰ εορτάσωμεν τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων σας καὶ τῶν ἰδικῶν μου.

(Ἐπεται συνέχεια)